

BUNAVESTIRE

ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation

Sf. Rozar – 12:00 pm – Holy Rozary

Sfânta Liturghie - 12:30 pm - Divine Liturgy

Duminica a 34-a după Rusalii,

A Fiului Risipitor

34th Sunday after Pentecost

The Prodigal Son

9 Februarie / February 2020, Glas / Tone 2

La Antifonul 3: Bucură-te scaunul cel în chipul focului, bucură-te mireasă nenuntită, bucură-te fecioară, care pe Dumnezeu oamenii ai născut.

Tropar (24): Când te-ai pogorât la moarte, cela ce ești viața cea fără e moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea dumnezeirii tale; și când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dăătorule de viață Hristoase, Dumnezeul nostru, mărire ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: Înviat-ai din mormânt, atotputernice Mântuitorule, și iadul văzând minunea s-a înspăimântat, și morții s-au ridicat, și făptura văzând se bucură de tine, și Adam împreună se veseleşte, și lumea, Mântuitorul meu, te laudă pururea.

At 3rd Antiphon: Hail, O fiery throne, hail, you unwedded spouse, hail, you Virgin who did beget God for mankind.

Troparion: When You did descend unto death, O Life Immortal, then You did slay Hades with the lightning of Your Divinity. And when You also did raise the dead out of the nethermost depths, all the Hosts of the heavens cried out: O Life-giver, Christ our God, glory be to You.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit, now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: You did rise from the tomb, O omnipotent Saviour, and Hades was terrified on beholding the wonder; and the dead arose, and creation at the sight there of rejoices with You. And Adam also is joyful, and the world, O my Saviour, praises You for ever.

Prokimenon: **O** Lord, let your faithful love rest on us, as our hope has rested in you. (Ps. 33, 22)

Verse: **Shout** for joy, you upright; praise comes well from the honest. (Ps. 33, 1)

Epistle: **A** reading from the First Epistle of the Holy Apostle Paul to the Corinthians: (6,12-20)

Brethren! `For me everything is permissible"; maybe, but not everything does good. True, for me everything is permissible, but I am determined not to be dominated by anything. Foods are for the stomach, and the stomach is for foods; and God will destroy them both. But the body is not for sexual immorality; it is for the Lord, and the Lord is for the body. God raised up the Lord and he will raise us up too by his power. Do you not realise that your bodies are members of Christ's body; do you think one can take parts of Christ's body and join them to the body of a prostitute? Out of the question! Or do you not realise that anyone who attaches himself to a prostitute is one body with her, since the two, as it is said, become one flesh. But anyone who attaches himself to the Lord is one spirit with him. Keep away from sexual immorality. All other sins that people may commit are done outside the body; but the sexually immoral person sins against his own body. Do you not realise that your body is the temple of the Holy Spirit, who is in you and whom you received from God? You are not your own property, then; you have been bought at a price. So use your body for the glory of God.

Gospel: **Luke 15, 11-32**

The Lord said this parable: "There was a man who had two sons. The younger one said to his father, `Father, let me have the share of the estate that will come to me.' So the father divided the property between them. A few days later, the younger son got together everything he had and left for a distant country where he squandered his money on a life of debauchery. `When he had spent it all, that country experienced a severe famine, and now he began to feel the pinch; so he hired himself out to one of the local inhabitants who put him on his farm to feed the pigs. And he would willingly have filled himself with the husks the pigs were eating but no one would let him have them. Then he came to his senses and said, `How many of my father's hired men have all the food they want and more, and here am I dying of hunger! I will leave this place and go to my father and say: Father, I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son; treat me as one of your hired men.' So he left the place and went back to his father. "While he was still a long way off, his father saw him and was moved with pity. He ran to the boy, clasped him in his arms and kissed him. Then his son said, `Father, I have sinned against heaven and against you. I no longer deserve to be called your son.' But the father said to his servants, `Quick! Bring out the best robe and put it on him; put a ring on his finger and sandals on his feet. Bring the calf we have been fattening, and kill it; we will celebrate by having a feast, because this son of mine was dead and has come back to life; he was lost and is found.' And they began to celebrate. `Now the elder son was out in the fields, and on his way back, as he drew near the house, he could hear music and dancing. Calling one of the servants he asked what it was all about. The servant told him, `Your brother has come, and your father has killed the calf we had been fattening because he has got him back safe and sound.' He was angry then and refused to go in, and his father came out and began to urge him to come in; but he retorted to his father, `All these years I have slaved for you and never once disobeyed any orders of yours, yet you never offered me so much as a kid for me to celebrate with my friends. But, for this son of yours, when he comes back after swallowing up your property, he and his loose women, you kill the calf we had been fattening.' `The father said, `My son, you are with me always and all I have is yours. But it was only right we should celebrate and rejoice, because your brother here was dead and has come to life; he was lost and is found.' "

Priceasna: (63) Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-l pe el întru cele de sus. Aliluia.

Communion Hymn: Praise the Lord from heavens, praise him in high places. Alleluia.

77. Te ador, Isuse

Te ador, Isuse, tainic Dumnezeu,
Taina aceasta sfântă e locașul Tău.
Inima mea-ntreagă Ție Ți-o jertfesc,
Când sub vălul pâinii, dornic Te privesc.

Simțurilor mele, Tu le ești ascuns.
Singură, credința taina Ți-a pătruns.
Cred tot ce mi-ai spus Tu, Fiule-ntrupat,
Căci Tu ești Cuvântul cel adevărat.

S-ascundea pe cruce tot ce e ceresc,
Iar aici s-ascunde și ce-i omenesc.
Cred că ești de față, om și Dumnezeu,
Mângâierea dulce a sufletului meu.

Rănilor-ți ca Toma, Doamne nu le văd:
Dar ca și el Domn și Dumnezeu Te cred.
Dă-mi credință vie, dă-mi ca să sperez,
Și-n iubire-aprinsă, Ție să-Ți urmez.

Taină de-amintire-a morții Domnului
Pâine de viață ești Tu omului.
Fii și mie pururi dulce nutremânt
Singura-mi dulceață pe acest Pământ!

O, Isuse bune, Miel însângerat,
Spală al meu suflet de orice păcat,
Căci din al Tău sânge, chiar și-un singur strop,
Poate ca să spele al relelor potop.

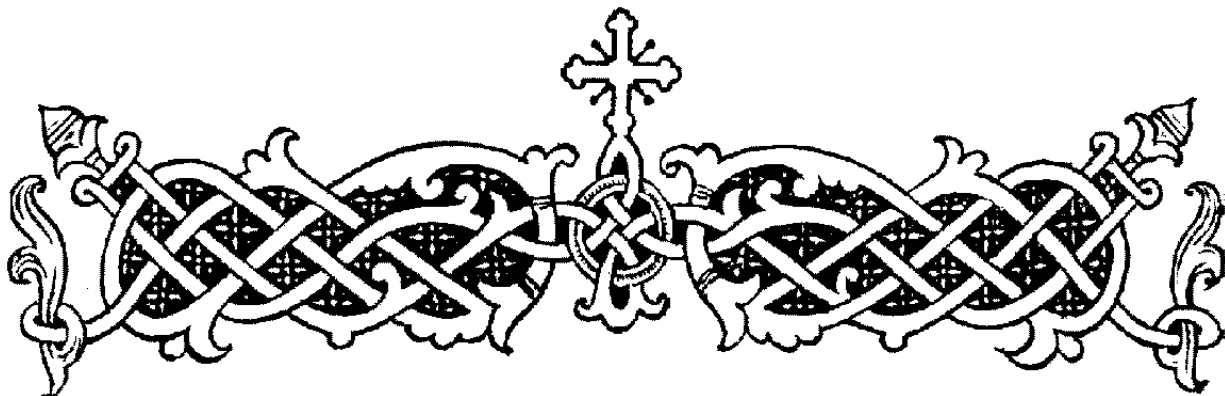
O, Isuse Doamne, tainic Dumnezeu,
Împlinește-mi dorul sufletului meu:
Fă să cadă vălul de pe Fața Ta,
Și-n vecia-ntreagă să Te pot vedea.

Tată, am păcătuit

Tată, am păcătuit,
Dar ca fiul rătăcit,
Regretăm că am greșit.

Vina noastră-i mare,
Însă-a Ta-ndurare
N-are-asemănare.

Prin Cristos ne iartă,
Șterge orice pată,
Milostive Tată.

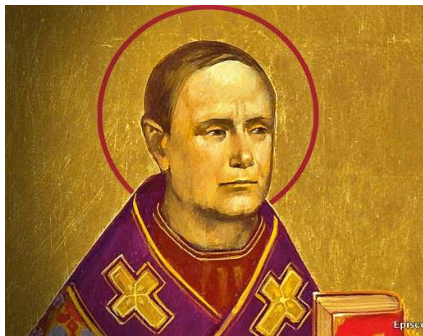
Scurtă biografie

Fiu al lui Ioan și al Victoriei Măriuțiu, Iuliu Hossu s-a născut la 31 ianuarie 1885 la Milașu Mare (azi Milaș, jud. Bistrița-Năsăud). Fiu de preot, a primit Botezul și Mirul la 19 martie următor. Între 1892 și 1896, a frecventat școala elementară confesională din satul natal. A urmat studiile secundare până în 1900 la Gimnaziile din Reghin și din Târgu Mureș. Apoi a urmat cursul superior la Liceul din Blaj, unde și-a luat examenul de maturitate în 1904. Trimis la Roma, la Colegiul Urbanian, a obținut doctoratul în filozofie (1906) și în teologie (1910) la Ateneul De Propaganda Fide. Încardinat la Lugoj, a fost sfințit preot în 1910 la Roma.

A avut diferite funcții la Curia de la Lugoj, iar în timpul Primului Război Mondial a fost capelan militar. În 1917 a fost numit episcop de Gherla. Figură proeminentă în timpul evenimentelor Unirii Transilvaniei cu Regatul României în 1918, a fost renumit și pentru activitatea sa pastorală. În 1930, Eparhia sa devenind „de Cluj-Gherla”, episcopul Hossu și-a stabilit reședința la Cluj.

După instaurarea regimului comunist, împreună cu toți ceilalți episcopi greco-catolici, a respins fără teamă toate manevrele autorităților comuniste care vizau dezorganizarea și, în final, scoaterea în afara legii a Bisericii Greco-Catolice Române. I-a pregătit pe credincioși pentru zilele grele care urmau.

A fost arestat în noaptea de 28-29 octombrie 1948, împreună cu ceilalți episcopi români uniți, în cadrul prigoanei staliniste dezlănțuite împotriva Bisericii Greco-Catolice din ură față de

credița catolică și față de comuniunea cu Scaunul Apostolic. Între 1950 și 1954, a fost întemnițat la închisoarea din Sighet, în urma refuzului său de repetat a abandona comuniunea catolică.

După așa-zisa eliberare din închisoare, la 4.01.1955, a fost dus în Domiciliu Obligatoriu în două mănăstiri ortodoxe, împreună cu ceilalți doi episcopi supraviețuitori ai închisorii din Sighet. Între 1955-1956, perioada „destalinizării ezitante”, i-a încurajat pe credincioșii greco-catolici să-și declare public apartenența confesională și a susținut reorganizarea structurilor Bisericii Greco-Catolice în clandestinitate.

Începând din august 1956, a fost izolat în Domiciliu Obligatoriu la mănăstirea ortodoxă Căldărușani vreme de aproape 14 ani. Acolo a fost supus până la sfârșitul zilelor sale unor continue presiuni și umiliri care ar fi trebuit să-l determine să renege comuniunea cu Urmașul lui Petru și credința catolică.

În 1969 a fost făcut cardinal in pectore de Papa Paul al VI-lea. Înainte de aceasta, îi ceruse respectuos Papei să accepte ca el să-și continue lucrarea pentru Biserică în țară și să nu fie numit cardinal în timp ce Biserica sa era persecutată.

La 7 mai 1970 și-a pierdut de mai multe ori cunoștința. Din pricina condițiilor severe de izolare, familia sa nu a fost înștiințată, iar spitalizarea s-a făcut cu o săptămână de întârziere, nelăsându-i-se nicio șansă de restabilire. A murit la spitalul Colentina din București la 28 mai 1970.